

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 28. Vernantii liber de auctoritate Pontificis a Parisiensi Facultate
Theologica perstrictus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Verum ad hæc reponerent Catho- Sæc. XVII.
 lici, quod ad Ecclesiam, non autem A. C. 1664.
 ad interiores pertineat, statuere, quid
 definiendum sit, hæc vero sæpe, quæ
 olim decidenda esse non iudicavit, postea
 mutata temporum vicissitudine decide-
 rit, sic Concilium V. librum Theodo-
 reti cum epistola Iobæ contra S. Cyril-
 lum, licet id antea non fecerit, tan-
 quam hæreticum damnarit, & huic
 damnationi fideles, ut subscriberent,
 sub anathematis pœna adegerit, nec
 permiserit, ut aliqui duntaxat errores,
 non autem libros, eorumque Authores
 damnarent, alias etiam hodie illi, qui
 Arii, Nestorii &c. scripta eorumque
 Authores in eorum sensu cum Ecclesia
 damnare & Ario &c. anathema dicere
 recusarent, pro Catholicis habendi es-
 sent, dummodo errores damnarent;
 præterea si Ecclesia non posset infalli-
 biliter iudicare (proin & fideles obstrin-
 gere) de libris eorumque sensu, nec
 iudicare amplius posset, an hi vel illi
 libri S. Scripturæ sint Canonici, & in
 quibus libris verus sensus a Spiritu S.
 intentus contineatur.

§. XXVIII.

*Vernantii liber de auctoritate Pontifi-
 cis a Parisiensi Facultate Theo-
 logica perstrictus.*

Prodiit

Sæc. XVII. Prodiit jam anno hujus sæculi quibus
 A. C. 1664. quagesimo octavo Metensibus typis
 excusus liber, quem sub ementito nomine
Jacobi de Vernant Pater Bonaven-
 tura a S. Anna Carmelita Rhedonen-
 sis composuit, eique hunc titulum præ-
 fixit: *Propugnata Authoritas summi Pon-
 tificis, Cardinalium, Archipræsulum, &
 Episcoporum, necnon de officio Religio-
 rum Mendicantium contra errores non
 temporis*: cum autem hic Author Pon-
 tificis infallibilitatem, & Mendicantium
 privilegia extolleret, Parochorum,
 Parisinæ Facultatis Theologicæ in-
 diam odiumque in se concitavit: præ-
 cipue vero Pictavienses Parochi dat
 ad Facultatem literis hunc librum
 ferentes ejus judicium enixe efflagi-
 runt. Igitur die prima Aprilis peten-
 Syndico Facultas decem Doctores
 legit, qui hunc librum examinaren-
 Hi ergo die secunda Maji quasdam po-
 sitiones inde excerptas Facultati præ-
 rigebant, quibus diu ac mature
 cussis suum desuper judicium die dec-
 ma quinta ejusdem Mensis ad præ-
 tam Facultatem referebant: Habebat
 tur igitur sex Facultatis comitia Doct-
 rum numero amplissima, in quibus
 mature discussa tandem die vigesima
 quarta præfati Mensis sequens centur
 pronuntiabatur:

*Bossuet De-
 fens. Declar.
 l. 10. c. 27.
 Dupin Hist.
 Eccl. t. 4.
 S. 17. p. 358.
 Avrigny
 Mem. chron.
 t. 2. p. 443.
 & 458.*

Sæc. XVII.
A. C. 1664.

„Quod olim prudenti decreto san-
 „xiffe Patres Sardicenses circa fidei
 „Nicænæ formulam narrat sanctus Atha-
 „nadius, hoc etiam in controversiis de
 „potestate & Hierarchia Ecclesiastica
 „stabilitum optaret sacra Facultas: suf-
 „ficere nempe antiqua Patrum decreta,
 „nihilque hinc & inde ulterius conscri-
 „bendum, ne illis, quibus libido est
 „semper nova statuendi, occasio ejus-
 „modi suppeteret, ut negotia sæpius
 „a majoribus definita, velut adhuc du-
 „bia & incerta retractarent. Verum
 „quoniam antiquus hostis humani ge-
 „neris ad subversionem justorum variis
 „temporibus suscitatur homines superbos,
 „vaniloquos, habentes quidem speciem pie-
 „tatis, virtutem autem ejus abnegantes,
 „qui sacram Hierarchiarum Authorita-
 „tem passim deprimant, & velut Joan-
 „nes & Mambres, potestatibus a Deo
 „sibi præpositis contumaciter obluen-
 „tur: idcirco necesse est, Doctores, quos
 „Deus dedit ad consummationem sanctorum,
 „in opus ministerii, in ædificationem Cor-
 „poris Christi, quod est Ecclesia, animose
 „& fortiter resistere hominibus illis,
 „qui, cum non acquiescant sanis sermonibus
 „Domini Nostri Jesu Christi, & ei, quæ
 „secundum pietatem est, Doctrinæ, omnia
 „potestatis Ecclesiasticæ jura confun-
 „dunt, & Hierarchiam divina ordina-
 „tione

Hist. Eccles. Tom. LXIII.

F

„tione

Sæc. XVII. „tione institutam occultis & subd
 A C. 1664 „molitionibus subvertere non verent
 „Audacissimus omnium prodiit nu
 „larvatus, ac personatus homo JAC
 „BUS DE VERNANT, qui dum
 „bitioso simul & invidioso titulo
 „mi Pontificis & Episcoporum de
 „sionem suscipere mentitur, in tot
 „Hierarchiæ perniciem ac destruc
 „nem reipsa conspirare deprehensus
 „in libro cui titulus: *Propugnata au
 „ritas summi Pontificis &c.*

Postea referbantur propositiones
 ex hoc libro decerptæ, ac censuris
 tate, quarum prima erat hæc:

Ejus est unius (scilicet & summi
 Pontificis) emergentia circa fidem
 bia infallibilis veritatis oraculo tolli
 & explanare, nec continuo indicis
 hoc ipsum Conciliis: quorum definitio
 nes probat, leges explicat, temperat
 & quando ita exposcit ratio temporum
 & Ecclesiæ bonum, per contrarias
 nitus abrogat.

II. Omnes controversiæ in Eccle
 siæ infallibiliter oraculis Ecclesiæ
 luntur, quia Papa in suis judiciis
 rare nequit; ut articulus fidei a
 Ecclesia recipiatur, sufficit illum
 quam Christi Vicarius proponat; dup
 enim est infallibilitas, activa & passiva

prima competit Pontifici ut Vicario Christi, altera Ecclesiae.

Sæc. XVII.
A. C. 1664.

Censura. *Hæ propositiones quatenus excludunt ab Ecclesia infallibilitatem activam, seu Authoritatem emergentia circa fidem dubia, infallibilis veritatis oraculo tollendi, & explanandi, falsæ sunt, temerariæ, scandalosæ, & hæreticæ.*

III. Non datur potestas Deo inferior, quæ potestatem Pontificis restringere potest.

Censura. *Hæc propositio intellecta de usu & exercitio potestatis papalis, falsa est, Ecclesie & conciliorum Authoritati derogans.*

IV. Si Papa non recepisset a Deo infallibilem potestatem dubia circa S. Scripturam infallibiliter definiendi, nostram fidei professionem mutare deberemus, nec ultra dicere possemus, quod in unam, Sanctam Catholicam & Romanam Ecclesiam credamus.

Censura. *Hæc propositio est falsa, temeraria, scandalosa, & in fide periculosa.*

V. Non nisi hæretici, & fidei hostes Concilia petunt, non ad damnandos eorum errores, sed ad totam Ecclesiam, quamdiu congregata est, turbendam.

Censura. *Hæc propositio universim sumpta, est scandalosa; Ecclesie, Concilii*

Sæc. XVII. *liis generalibus, ac sublimioribus potestibus contumeliosa.*
 A. C. 1664.

VI. Concilia non habent immediata Deo jurisdictionem, sed a S. Petro ejusque Successoribus, hinc 1. non possunt leges ferre pro universa Ecclesia 2. solus Papa has leges potest corrigere, 3. immutare 4. stabilire 5. iis dispensare 6. vel tollere:

Censura. *Hæ sex propositiones, quantum asserunt, Ecclesiam in Concilio generali non habere a Deo immediatam jurisdictionem & Authoritatem sunt, verbo Dei & Concilii Constantiensis definitioni contrariæ, & olim a sacra Synodo reprobata.*

VII. Pontifex est supremus Judex hinc ab eo in nullo casu appellari potest.

Censura. *Hæc propositio est falsa, quæ Conciliorum auctoritati detrahens, Germanis Ecclesiæ Gallicanæ libertati contraria.*

VIII. Sancti Petri, proin & Pontificis auctoritas est æque extensa in universam Ecclesiam, sicut auctoritas Patris æterni, in ejus Filium.

Censura. *Hæc propositio est scandalosa, piarum aurium offensiva; & quæ si quis asserit Author, eandem potestatem quæ Patri & Filio communis est, filio dedisse Petro, & successoribus ejus, quatenus abutitur textu Apostoli*

Coloff. 2. *Ut verba præferunt*, est blasphemia. Sæc. XVII.
A. C. 1664.

IX. Papa est vera fidei Regula.

Censura. *Hæ propositio temeraria est, & in errorem inducens.*

X. Apostoli in Episcopos inaugurati sunt a S. Petro, & Episcopi suam jurisdictionem habent a Papa, & non immediate a Christo Domino, alias in sua jurisdictione non dependerent a Papa.

Censura. *Hæ propositiones, quarum duæ priores asserunt, Apostolos non fuisse constitutos Episcopos a Christo, ceteræ vero: potestatem jurisdictionis Episcoporum non esse immediate a Christo, falsæ sunt, verbo Dei contrariæ, & olim a sacra Facultate reprobata, in quantum vero in aliis, posita institutione Episcoporum immediate a Christo facta, colligit Author, omnimodam inter Episcopos & S. Pontificem fore æqualitatem, & nullam subordinationem, falsæ sunt, temerariæ, & præbent occasionem subvertendi ordinem Hierarchicum, præsertim vero primatum summi Pontificis.*

XI. Potestas in omnibus Ecclesiis exercendi functiones Episcopales de jure & vi officii ad Papam æque ac ad Episcopos spectat, proin hanc jurisdictionem, prout vult, delegare potest.

Censura. *Doctrina contenta in hac propositione, intellecta de usu & exercitio, est*

Sæc. XVII. *juri communi contraria, & tendit in*
 A. C. 1664. *structionem Ecclesiæ, non in ædificationem*

XII. Parochi non sunt immediate Christo, qui non nisi unum solum Parochum, & unam solam Parochiam tantum Ecclesiæ instituit.

Censura. *Hæc propositiones, quatenus asserunt, vel inferunt, potestatem jurisdictionis Curatorum non esse immediatam a Christo quantum ad institutionem primariam, falsæ sunt, & Decretis sacrosanctæ facultatis contrariæ; salva semper immunitate Episcoporum in Prælatos minores seu Curatos & plebem subditam Authoritate*

XIII. Concilium non potest adstruere populum censuris, ut pro audiendo sacro in die Dominica Parochia accedat.

Censura. *Hæc propositio est falsa, & decreto Concilii Tridentini contraria.*

XIV. Prohibitio Clementinæ dicitur, quod vi cujus Religiosi non possunt absolvi a peccatis Episcopo in jure reservatis, est permissio absolvendi ab illis, qui in jure, sed duntaxat v. g. in Episcoporum Synodis, reservata non sunt.

Censura. *Doctrina hæc est falsa.*

XV. Religiosi ab Episcopo admittuntur, imo etiam injuste reprobati satisfaciunt Ecclesiæ præcepto in Constitutione: *Omnis utriusque &c.*

Censura: hæc Doctrina juxta sensum Sæc. XVII. his verbis: INJUSTE REPROBATI A. C. 1664. ab auctore intentum est falsa, & fideles in periculum salutis inducit.

XVI. Parochi non possunt asserere, prohibitum esse laicis, confiteri Religiosis in Paschate, & Religiosi publice docere possunt, quod fideles, si eis confitentur, satisfaciant præcepto &c.

Censura. Hæc propositio quoad primam partem est scandalosa, & curatis injuriosa; quantum ad secundam, pacis Ecclesie perturbativa.

XVII. Si Reges terreni ex seipsis plerumque imbecilles sunt: Pontifex Maximus ut potentia certe divina pollens, ita se habet, ut ex fidelium multitudine vix amplificetur; vix & minuat ex paucitate.

Qui propugnant, quod Papa in Galliis juxta jura & libertates Ecclesie Gallicanæ procedere teneatur, nil aliud intendunt, quam inter Regem & Papam discordiam serere, & sub specioso Monarchiam profanam conservandi obtentu Religionem evertere, ac demum se a Papæ & Regis jurisdictione substrahere.

Censura. Hæc propositiones sunt respective Regibus injuriosæ, seditiosæ, & Germanis Ecclesie Gallicanæ libertatibus contrariæ.

Sæc. XVII. Pronuntiatis hisce censuris Facul-
 A. C. 1664. tas Theologica hæc subjunxit:

„Declarat autem sacra Facultas
 „majorum suorum vestigiis insistentem
 „se nullatenus intendere, suis determi-
 „nationibus, ac censuris quicquam de-
 „rogari, tum Primatui summi Pontifi-
 „cis divinitus instituto, dignitati
 „Authoritati sanctæ Sedis Apostolicæ
 „tum Constitutionibus *Innocentii decimi*
 „anno *Incarnationis Dominicæ millesimo*
 „*sexcentesimo quinquagesimo tertio die primæ*
 „*Junii, & Alexand. VII. anno millesimo*
 „*sexcentesimo quinquagesimo sexto 17. Kal-*
 „*Novembris* datis, & a sacra Faculta-
 „receptis, ac denique ejusdem Facul-
 „tatis censuris & statutis ad idem ne-
 „gotium pertinentibus: palamque,
 „aperte profitetur, se nunquam rece-
 „suram a debita Reverentia & vene-
 „ratione, qua *Beati Petri* Apostolorum
 „Principis Successores, & ipsius sedes
 „omnium Ecclesiarum Matrem & Ma-
 „gistram semper profecuta est. Cæte-
 „rum cum Author hujus libri multa
 „peræ supposititia & spuria inepte san-
 „ctis Patribus adscribat, eorumque ve-
 „ras, & genuinas sententias in alieno
 „sensu sæpe detorqueat, contra præ-
 „dictorum Patrum mentem, & præter-
 „historiarum fidem, necnon adversus
 „Pastores, & Viros Theologos contra
 „melias

„melias, & Calumnias spargat: decla-
 „rat Facultas, se nolle probare varias
 „partes prædamnatarum propositionum,
 „sicut nec cætera in eodem libro con-
 „tenta; quæ sicut numerum, ita &
 „censuræ modum excedunt. „

§. XXIX.

*Ejusdem Facultatis censura in librum
 Amadæi Guimenii.*

Eodem hoc anno Guilielmus de Moia Du Pin 1. c.
 Argentre
 Coll. Jud. |
 t. 3. p. 106.
 Jesuita sub nomine Amadæi Gui-
 menii Lugdunensibus literis excudi cu-
 rabat suum librum, cui titulus: *Ama-
 dæi Guimenii Lomarenensis olim primarii sa-
 cræ Theologiæ Professoris opusculum sin-
 gularia universæ fere Theologiæ moralis
 complectens: adversus quorundam expositula-
 tiones contra nonnullas Jesuitarum opinio-
 nes morales ad tractatus de peccatis, de opi-
 nione probabili &c.*

Cum autem hic liber plura sanæ
 doctrinæ & honestati contraria contine-
 ret, ejusque Author collecta omni re-
 centiorum Casistarum sæce insuper in-
 fallibilitatem Pontificis esse de fide as-
 seruisset, Facultas Parisiensis in pu-
 pillo oculi læsa in hunc librum die ter-
 tia Februarii anno sequenti his verbis
 acriter invehebatur:

F 5

„Im-